

Φ Γέροντος των Όρους

Κατά το έτος 1854 ο μοναχός

Ιωάσαφ, ευρισκόμενος αρκετά χρόνια στο Άγιο Όρος, μετέβη στο κονάκιο της Ιεράς Μονής του Αγίου Παντελεήμονος στις Καρυές για την αγρυπνία του Αγίου Γεωργίου. Καθισμένος στα ψαλτήρια του όρθρου στο στασίδι του, συλλογιζόταν την φιλανθρωπία του Θεού προκειμένου με την ενανθρώπηση, την σταύρωση και την ανάστασή Του να ανεβάση τον άνθρωπο στον ουρανό. Του ήλθε κατάνυξις και θείος πόθος να λέγει την νοερά προσευχή ακατάπαυστα. Τότε ενόμισε ότι βγήκε έξω από την εκκλησία και βρέθηκε η ψυχή του, χωρισμένη από το σώμα του, σε μια όμορφη και απέραντη πεδιάδα. Στο βάθος αυτής είδε ένα άπειρο πλήθος λαμπροστολισμένων νέων, που έλαμπαν σαν τον ήλιο και εβάδιζαν ρυθμικά, αργά και σεμνά. Απορούσε ποιοι άνθρωποι είναι αυτοί και σε ποιόν ανήκει αυτό το πανέμορφο περιβάλλον. Προσπέρασε αυτό το πλήθος και κατόπιν βλέπει μια άλλη αναρίθμητη στρατιά νέων που φορούσαν στρατιωτικές στολές και ήταν όλοι

ανδρειωμένοι και λαμπροί στην όψη. Στάθηκε λοιπόν και απελάμβανε την χάρι και δόξα τους. Ένας απ' αυτούς είπε: «Αυτός ο αδελφός μας θέλει να πάει στον Βασιλέα και πρέπει κάποιος από εμάς να τον οδηγήσει». Ξεχώρισε τότε, ένας απ' αυτούς και είπε: «Θα οδηγήσω εγώ μόνος μου τον αδελφό στον Βασιλέα, διότι μου έχει ιδιαίτερη αγάπη, ημέρα-νύκτα επικαλείται το όνομά μου και εγώ πολλές φορές στάθηκα εγγυητής στον Βασιλέα γι' αυτόν».

Πράγματι ο στρατιωτικός αυτός νέος επλησίασε το μοναχό Ιωάσαφ και του είπε: «Ακολουθήσέ με και εγώ θα σε παρουσιάσω στον Βασιλέα».

-Αδελφέ, του λέγει ο Ιωάσαφ, ποιος είμαι εγώ που θα παρουσιασθώ στον Βασιλέα και τι να με κάνει εμένα ο Βασιλεύς; Ποιος είναι αυτός και πού με γνωρίζει εμένα ;

-Αδελφέ, του λέγει ο στρατιωτικός Άγιος, κάνεις πως δεν ξέρεις ποιος είναι ο Βασιλεύς και ποιος είμαι εγώ δεν με γνωρίζεις; Επειδή με αγαπάς και επικαλείσαι το όνομά μου, ήλθα εγώ να σε παρουσιάσω στον Βασιλέα και ακολουθήσέ με».

Περπατώντας μαζί στην απέραντη εκείνη πεδιάδα, έφθασαν στο τέρμα της και μπήκαν σ' ένα στενό και μακρύ δρόμο με πανύψηλα τείχη, ώστε ο μοναχός Ιωάσαφ φοβήθηκε πολύ μη ξέροντας ακόμη και ποιος είναι αυτός που τον οδηγεί.

-Ο οδηγός του βλέποντας τον Μοναχό να δειλιάζει, του λέγει: «Γιατί, αδελφέ, σε κυριεύει η αμέλεια και δεν προσέχεις με τον νου σου στην επίκλησι του ονόματος του Χριστού, στην ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με τον αμαρτωλό»; Ο Μοναχός όταν άκουσε αυτά, κατανύχθηκε και, όσο έλεγε την ευχή, θερμαινόταν η καρδιά του για τον πόθο του Θεού και αμέσως έλαβε θεία δύναμη, μη έχοντας πλέον δειλία και φόβο. Και πάλι ο οδηγός του του είπε: «Βλέπεις που τώρα είσαι καλλίτερα; Εάν θέλεις την σωτηρία της ψυχής σου, μην αφήνεις ποτέ την ευχή αυτή. Έτσι θα αποκτήσεις καθαρό νου και καρδιά και θα δείς μυστήρια Θεού. Πρόσεχε όμως να έχεις ακριβή και καθαρή εξομολόγηση στον Πνευματικό σου πατέρα για ο,τι κακό σου παρουσιασθεί.

Προχωρώντας ακόμη μέσα στο στενωπό αυτό δρομάκι που στις γωνίες του είχε σταυρούς, άρχισε ο αγγελόμορφος Άγιος να κάνει το σημείο του σταυρού, παρακινώντας να κάνει το ίδιο και ο Μοναχός, και ψάλλοντας συγχρόνως: «Τον

Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα και την αγίαν σου Ανάστασιν δοξάζομεν».

Μετά από αρκετό διάστημα πορείας, έφθασαν στην άκρη του δρόμου αυτού στην οποία στηριζόταν η άκρη μιας κρεμαστής τεραστίας γέφυρας, ενώ η άλλη της άκρη ακουμπούσε σ' ένα πανύψηλο βουνό. Και πάλι φόβος και τρόμος κατέλαβε τον μοναχό Ιωάσαφ, σκεπτόμενον ότι θα διανύσει αυτή την γέφυρα που αιωρείτο σαν φύλλο του δένδρου. Ο οδηγός του Άγιος του είπε: «Αδελφέ, δώσε μου το χέρι σου και λέγε αδιάκοπα την ευχή, χωρίς να σκέπτεσαι τίποτε άλλο». Όταν έφθασαν στο μέσον αυτής της γέφυρας, κάτω από την οποία απλωνόταν βαθύτατη χαράδρα, είπε ο οδηγός του: «Εδώ κάνε το σταυρό σου και επικαλέσου το χαριτωμένο όνομα της Παναγίας και εκείνη θα σου δώσει δύναμι!». Πράγματι εκείνος είπε: «Υπεραγία Θεοτόκε, βοήθησέ με τον αμαρτωλό». Έλαβε θάρρος ώστε έφυγε όλη η δειλία που τον διακατείχε.

Φθάνοντας στο άλλο άκρο της γέφυρας, ανέβηκαν με δυσκολία το βουνό. Εκεί υπήρχε μια πόρτα και αφού σταυροκοπήθηκαν τρεις φορές, εμπήκαν μέσα. Εκεί είδαν ν' απλώνεται μπροστά τους μία άλλη ανώτερη στην ομορφιά και την χάρη πεδιάδα που έμοιαζε με το στερέωμα του ουρανού. Όσο προχωρούσαν, τόσο ο μοναχός Ιωάσαφ αιχμαλωτιζόταν από το αμήχανο και εξωγήινο κάλλος αυτού του τόπου. Εκεί είδε πολλούς να φορούν καλογερικά ρούχα χρώματος κοκκινωπού και έλαμπαν σαν το ήλιο. Υποδέχθηκαν τον άγιο οδηγό του με ασπασμούς και πολλή χαρά λέγοντάς του:

-Χαίροις Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, αγαπημένε δούλε του Χριστού!

-Χαίρετε και εσείς, Όσοι, αγαπημένοι του Χριστού!

Όλοι αυτοί οι Όσοι έστρεψαν τα μάτια τους προς τον μοναχό Ιωάσαφ και του είπαν: «Εάν, αδελφέ, κερδίσει κάποιος όλο τον κόσμο και ζημιωθεί την ψυχή του, ποιό θα είναι το όφελος; Εάν ζήσης, εκατό, διακόσια και χίλια ακόμη χρόνια σ' αυτό τον κόσμο που ζεις και κερδίσεις χρήματα, δόξες και ηδονές, τι θα σε ωφελήσουν όλα αυτά στην φρικτή ώρα του θανάτου σου; Γι' αυτό, αδελφέ, άφησε την αμέλεια και γύρισε στην πρώτη και ενάρετη ζωή σου που ήταν γεμάτη ευλάβεια, κατάνυξη και ταπείνωση για να έλθης σ' αυτή την μακαρία ζωή που αξιώθηκες να δεις χάρις στον προστάτη σου Μεγαλομάρτυρα Γεώργιο που τόσο αυτό σε αγαπά και σ' έφερε εδώ ν' απολαύσης για λίγο τα πανευφρόσυνα κάλλη

του παραδείσου. Μη προτιμήσης τα πρόσκαιρα από τα ουράνια. Μη σε κυριεύει η αμέλεια, ο ύπνος, οι μάταιες φροντίδες και αφήνεις τον πνευματικό σου αγώνα, ο οποίος θα σου χαρίσει την αιώνια αγάπη του Χριστού. Μη λυπήσης τον Χριστό και Δεσπότη μας που μας εξηγόρασε με το πανάγιό Του Αίμα χύνοντάς το επί του Σταυρού. Εάν θέλεις, να παρακαλούμε τον Θεό για σένα και για όλο τον κόσμο, διόρθωσε την ζωή σου να χαροποιήσεις τον Θεό και εμάς που αγαπούμε όλο τον κόσμο και θέλουμε να έλθετε όλοι εδώ στην Βασιλεία του Θεού».

Έπειτα εγύρισαν και είπαν στον Άγιο Γεώργιο: «Γεώργιε, αθλητά του Χριστού μας και αγαπημένε μας αδελφέ, λάβε την φροντίδα αυτής της ψυχής και να την παρουσιάσεις στον Βασιλέα των όλων διότι μεγάλη είναι η παρρησία σου προς Αυτόν». Τότε ο μοναχός Ιωάσαφ κατάλαβε ποιόν οδηγό είχε κοντά του, πόσες φορές τον εβοήθησε στον κόσμο, και τον είχε βάλει μεσίτη στον Δεσπότη Χριστό για την σωτηρία του. Πλημμυρισμένος, όπως ήταν από αγάπη και ευγνωμοσύνη για τον Άγιο, τον επλησίασε και επί πολλή ώρα τον ασπαζόταν με δάκρυα.

Βαδίζοντας ακόμη στην πανέμορφη αυτή πεδιάδα είδε ο Μοναχός και άλλους μοναχούς, ενδοξότερους από τους προηγούμενους, αλλά ολιγωτέρους. Ερώτησε τον οδηγό του: «Άγιε του Θεού, ποιοί είναι αυτοί οι αγιώτεροι από τους άλλους μοναχοί και ποια τα κατορθώματά τους;». Ο Άγιος του είπε: «Αδελφέ, αυτοί είναι από τους μοναχούς αυτού του αιώνας, που αγωνίσθηκαν μόνοι τους χωρίς πνευματικό οδηγό, βαδίζοντας επάνω στα ίχνη των παλαιών Πατέρων και επειδή ευχαρίστησαν τον Θεό, τους αντάμειψε Εκείνος με αυτή την δόξα που βλέπεις». «Μα σήμερα, του λέγει ο Μοναχός, χάθηκε κάθε ίχνος αρετής και πως είναι δυνατόν να ευρίσκονται στον κόσμο τέτοιοι εκλεκτοί άνθρωποι;». Τότε ο Άγιος του είπε: «Αδελφέ, Ιωάσαφ λίγοι εκλεκτοί άνθρωποι ευρίσκονται σήμερα στον κόσμο, με την διαφορά ότι, όποιος κοπιάσει για λίγη αρετή, υπομείνει τον αδελφό του και δεν τον κατακρίνει, αυτός θα ευχαριστήσει τον Θεό και θα κληθεί «μέγας εν τη βασιλεία των ουρανών».

Συνεχίζοντας την πορεία τους έφθασαν στο μεγαλόπρεπο παλάτι του ουρανού Βασιλέως. Εκεί στη είσοδο τους εχαιρέτησαν με τον εν Χριστώ ασπασμόν βαθμοφόροι και ένδοξοι άνδρες που έλαμπαν τα πρόσωπά τους και τους ωδήγησαν μέσα σε μια ολόφωτη αίθουσα. Δεξιά της εισόδου ήταν η Εικόνα του Χριστού, ενώ αριστερά της Παναγίας καθισμένης σε θρόνο.

Μέσα στην αίθουσα εκάθοντο αμέτρητο πλήθος νέων με μοναχικές στολές που κρατούσαν στα χέρια τους σταυρό και λουλούδια που ευωδίαζαν. Όλοι αυτοί επήραν στα χέρια τους τον Ιωάσαφ και μπροστά στην εικόνα του Χριστού και της Παναγίας έψαλαν το «Άξιον εστιν...». Κατόπιν προσκύνησαν αυτές τις Εικόνες και είπαν στον Μοναχό: «Αδελφέ, όλα αυτά που βλέπεις γίνονται για σένα, κύτταξε

λοιπόν να γίνεις καλός και επιμελής στις αρετές για να έλθεις το συντομώτερο εδώ»

Μετά αποσύρθηκαν όλοι και έμειναν ο άγιος Γεώργιος και ο Μοναχός. Τότε άνοιξε μία μεγάλη πόρτα και ακούσθηκε από εκεί μία γλυκειά φωνή που έλεγε: «Μεγάλη σου είναι η ευσπλαχνία Κύριε, για τους ανθρώπους». Τότε είδε ο μοναχός Ιωάσαφ μια μεγάλη και αφαντάστου κάλλους εκκλησία, στην μέση της οποίας υπήρχε πύρινος θρόνος, πολύ λαμπρότερος από τον ήλιο. Εκεί στεκόταν ο Βασιλεύς της δόξης Χριστός εν μέσω μυριάδων ανθρώπων με στρατιωτικές στολές και πρόσωπα αστραπόμορφα. Ο Δεσπότης Χριστός φορούσε στην κεφαλή Του αδαμαντοκόσμητο στεφάνι και έλαμπε όλος ως αστραπή.

Ο αδελφός Ιωάσαφ στάθηκε έξω στην πόρτα κυττάζοντας προς τα μέσα με θαυμασμό και αχόρταστα. Μπήκε μέσα ο άγιος Γεώργιος, έκανε το σημείο του σταυρού, τρεις μετάνοιες και προσεκύνησε τον Βασιλέα. Κατόπιν ετοιμαζόταν να επιστρέψει για να φέρει μαζί του και το Ιωάσαφ, αλλά άκουσε την φωνή του Βασιλέως που του είπε: «Άφησέ τον αυτόν, δεν είναι άξιος να εισέλθω, διότι δεν έχει ένδυμα γάμου».

Ακούοντας αυτά ο μοναχός Ιωάσαφ φοβήθηκε μήπως καταδικασθεί και άρχισε με προθυμία να λέγει την ευχή: «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με και δος το έλεός Σου». Ο άγιος Γεώργιος έπεσε στα πόδια του Βασιλέως και του είπε: «Κύριε, θυμήσου το Αίμα που έχυσες επί του σταυρού για την σωτηρία των ανθρώπων, γι' αυτό σε παρακαλώ συγχώρεσε την αμαρτωλή αυτή ψυχή και οδήγησέ την στον δρόμο της σωτηρίας. Γνωρίζω ότι πέλαγος και άβυσσος είναι η ευσπλαχνία Σου». Και τότε ο Βασιλεύς αποκρίθηκε:

-Γεώργιε γνωρίζεις καλά την αγάπη που έδειξα σ' αυτόν και την χάρη που του έκανα να γνωρίσει αυτά τα μυστήρια της αγάπης μου, για την οποία άλλοι μεγάλοι αγωνιστές τα εζήτησαν και δεν τα επέτυχαν. Αυτός δεν είχε στην ψυχή του την δική μου αγάπη, με κατεφρόνησε, έζησε μέχρι τώρα με αμέλεια, και για τα ψεύτικα πράγματα του κόσμου, παρέβλεψε εμένα και γι' αυτό δεν είναι άξιος συγχωρήσεως».

-Γνωρίζω, Κύριε, συνέχισε παρακλητικά ο Άγιος, ότι, εάν κρίνης με την δικαιοσύνη Σου, είναι άξιος τιμωρίας, αλλά, Σε παρακαλώ, άς περισσέψει σ' αυτόν η ευσπλαχνία Σου. Γνωρίζεις ότι ο κόσμος σήμερα ευρίσκεται στο πονηρό, επλεόνασε η κακία και δεν υπάρχουν πολλά παραδείγματα αρετής. Ας πλεονάσει η χάρις Σου, Κύριε, να σωθεί ο δούλος Σου, διότι έχει καλή προαίρεση και μόνο η συνήθεια του κακού τον νικά»

-Αγαπητέ μου Γεώργιε, γνωρίζω την κατάσταση του κόσμου, τις παραβάσεις των εντολών μου, τις αδικίες, πορνείες, μοιχείες και όλα τα γνωστά και τα κρυπτά των ανθρώπων. Υπομένω όμως περιμένοντας έστω και την μετάνοια ενός αμαρτωλού. Επιθυμώ όλοι οι άνθρωποι να σωθούν, γι' αυτό άλλωστε έχυσα το Αίμα μου στον σταυρό και κάθε ημέρα θυσιάζομαι. Αλλά αυτός για τον οποίο με παρακαλείς, δεν ακούει τις εντολές μου και μέχρι σήμερα κάνει το θέλημά του. Δεν έπαυσα να του δείχνω τον σωστό δρόμο, εκείνος όμως πέφτει στην αμέλεια, περιφρονεί και παραγνωρίζει την θυσία μου».

-Τότε ο άγιος Γεώργιος ασπαζόμενος τα πόδια Του με πολλή ταπείνωση του είπε: «Θυμήσου, Κύριε το αίμα μου, που για την αγάπη Σου, έχυσα και χάρισέ μου αυτή την ψυχή. Συγχώρεσέ την, Κύριε και αξιώσέ την να πιεί το ποτήρι της αγάπης Σου και να κάνει το άγιο θέλημά Σου».

-Τότε ο Κύριος με χαρούμενο πρόσωπο του είπε: «Γεώργιε, άς γίνει το θέλημά σου». Του έδωσε με την δεξιά Του ένα ποτήρι και του είπε: «Πάρε το ποτήρι μ' αυτό το ποτό και δώσε του να το πιεί, αυτό είναι το ποτήρι της αγάπης μου. Όλοι οι άγιοι απ' αυτό το ποτήρι ήπιαν, διότι αυτό στην ψεύτικη ζωή είναι γεμάτο, βάσανα, δοκιμασίες, στεναγμούς, μαρτύρια και θάνατο του σώματος για να καθαρισθεί η ψυχή, και να χαίρεται εδώ στον παράδεισο αιώνια».

Ο άγιος Γεώργιος το επήρε και το έδωσε στον μοναχό Ιωάσαφ, ο οποίος, αφού το ήπιε, εμέθυσε από την αγάπη του Ουρανίου Νυμφίου Χριστού και μπαίνοντας στην εκκλησία εκείνη, σωριάσθηκε στα πόδια του Χριστού και τα καταφιλούσε με λαχτάρα και πολλή χαρά.

Ο Χριστός στρέφοντας την μορφή του στο Άγιο, του είπε: «Πάρε τον αδελφό Ιωάσαφ και πήγαινέ τον κάτω στο κόσμο ν' αγωνισθεί για ν' αποκτήσει την πρώτη μου αγάπη που έχασε με την αμέλεια. Όταν ετοιμασθεί θα τον αξιώσω να πιή το ποτήρι που ήπια και εγώ στον κατάλληλο καιρό».

Αφού ασπάσθηκαν τους πόδες του Κυρίου και εχαιρέτησαν όλους τους αυλικούς άρχοντες του ουρανίου παλατίου, κατέβαιναν για τον γυρισμό. Ο αδελφός Ιωάσαφ είπε στον οδηγό του: «Άγιε Γεώργιε, δεν είναι δυνατόν να μείνω και εγώ εδώ που είμαστε και να μην γυρίσω πάλι στον κόσμο;

-Αγαπητέ μου, του λέγει ο Άγιος, αυτό είναι αδύνατο, διότι το θέλημα του Κυρίου μας είναι να κατεβείς κάτω και, αφού πνευματικά στολισθείς με όλες τις αρετές, θα έλθεις μετά εδώ ν' απολαμβάνεις την δόξα Του αιώνια».

Επιστρέφοντας από τον ίδιο δρόμο, έφθασαν στην μέση εκείνου του γεφυριού,

οπότε ο Άγιος είπε στον Μοναχό: «Η Βασιλεία του Θεού βιάζεται και βιασταί αρπάζουσιν αυτήν». Λοιπόν, την ευσπλαχνία του Θεού την γνωρίζεις, αγωνίσου ν' αποκτήσης την πρώτη αγάπη και εγώ δεν θα σε αφήσω αβοήθητο». Λέγοντάς του αυτά, τον εσφράγισε τρεις φορές με το σημείο του σταυρού και έγινε άφαντος.

Την ίδια στιγμή ακούσθηκαν ανατριχιαστικές φωνές και απειλές των δαιμόνων που ανέβαιναν από την χαράδρα λέγοντες: «Τώρα που έμεινε μόνος του ο καλόγερος ελάτε να τον γκρεμίσουμε κάτω, πριν έλθει ο Γεώργιος». Ο αδελφός Ιωάσαφ δεν μπορούσε να πάει ούτε μπρός ούτε πίσω, ενώ οι δαίμονες ωρμούσαν να τον ρίξουν στον γκρεμό. Τότε εκείνος εσήκωσε τα χέρια του ψηλά και είπε: «Κύριε, βοήθησέ με αυτή την στιγμή διότι κινδυνεύω να καταποντισθώ από τους φοβερούς δαίμονες». Του ήλθε τότε φωνή από τον ουρανό που του έλεγε: «Αδελφέ, μη αμελείς, λέγε την ευχή: «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με τον αμαρτωλό», και με τις ευχές της Κυρίας Θεοτόκου δεν θα πάθεις τίποτε».

Αμέσως ο αδελφός άρχισε να λέγει συνεχώς την ευχή και χωρίς να το καταλάβει ευρέθηκε στον εαυτό του, όπως ήταν στο στασίδι καθισμένος.

Οπτασία του μοναχού Ιωάσαφ Γέροντος των Ιωσαφαίων εν Καρυαίς Αγίου Όρους για τον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Γεώργιο.

Εκ του βιβλίου “Ψυχωφελείς οπτασίες και διηγήσεις γιά την άλλη ζωή”

Εκδόσεις “Ορθόδοξος Κυψέλη”

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com